

FINTA ÉVA

EL ALICANTE –
AZ ARANYMADÁR

*Alicante a bányamélyek réme
Alicante a szerencse madara.
Chilében így tudják, s a vajatokban
arany tollával kísért meg a végzet
mely elvezet a kincs eredetéhez.*

*Alicante aranymadár és gyémánt
nemesfémekre, kövekre vadászik
táplálékától elnehezül teste
hattyúnyakával éhesen keres
minden fémet felfal, ami nemes.*

*A kapzsira romlást hoz, hogyha látja
a nincstelen szerénynek: jutalom.
Alicante a szegények reménye
Chilében, az északi dombokon
ahol legenda csak a nagy vagyon.*

*Égő gyémánt szemébe nem szabad
pillantani, mert megront, babonáz
kutatni is tilos, mert elveszejt
a tárnák labirintjának egy szegletében
magadra hagy a kincseiddel, éhen.*

*Aranymadárban hisznek mégis egyre
kik lenn a mélyben ércet fejtenek.
Fényességére vágyakoznak újra
hisz volt, akit gazdaggá tehetett
a drágakő, nemesfém-erezet.*

*Milyen madár az, ki a mélybe tévedt?
Testét a drága fémek ötvözik.
Álmodnak vele, mesélnek a vének
a föld gyomrában dolgozók napestig
maguk elé a fényes képet festik.*

FIGYELJ A LÁNGRA

*Míg kívül füst, korom kering körötted
és hunyorgással sem tisztul a látkép
a tapintás sem oldja a sötétet
és suttagó segítség sem irányít
még Ariadne fonala is eltűnt:
a lélek mélyén, homlokod terében
vagy gyomrod remegő mélyén dobogva
majd rád talál a védelem riadtan
majd kézen fog egy derengés szívedben
majd orrtöved fölött egy rezge lámpa
melléd szegődik óvón, társ gyanánt.
Figyelj a lángra, a kéken derengő
homályba húzódó kopasz sötétre
narancs izzású szíved ritmusára
fejed fölött az ibolya sugárra
mely körbe vesz, átletjt fölötted, éber
világot gyújtó látomással láttat
kezedbe adja zárt ajtók kilincsét
felnyitja titkok zárt szelence-zárát
és kivezet. Mezőre, fényre, égre
víz fodrozódó mély és langy honához
erdőszélre, lágy dombok oldalába.
Szobák fehér illattal telt homálya
magához von, beépíti a tested
a szegletekbe, könyvillatba vonva
hogyan magadra találj: vad a vadonban
és átkíséred a napok sűrű rendjét
naptárad lapjain bekarikázva
egy másik napba, egy másik jelenbe
egy másik vanba, egy dúsabb magányba.*

*Ott fények várnak. Az ibolya lángja
átfésüli a szurkos halmaz mélyét
kifakul, nefelejcs-szín lesz a mélykék.*